

ת"פ 57524/04/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ריצ'רד גסטון אורמן, הנאשם

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 57524-04-19 מדינת ישראל נ' אורמן(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ריצ'רד גסטון אורמן (עצור/אסיר בפיקוח) - הנאשם

גזר דין

מבוא

1. לאחר שמיעת העדויות וסיכומי הצדדים, בטרם ניתנה הכרעת הדין, הנאשם הורשע על פי הודאתו (ללא תיקון כתב האישום) בעבירה של ניסיון שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק).

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 16.4.2019, תכנן הנאשם לשדוד בנק, במסגרת התכנית ולשם מימושה הגיע הנאשם ביום 17.4.2019 בשעה 8:15 אל בית הוריו, שם החליף את בגדיו, כך שלבש קפוצ'ון שחור, מכנס טרנינג שחור, משקפי שמש כהים, חבש כובע קסקט שחור לראשו, עטה כפפות שחורות לידי ו הוריד גבס מידו הימנית, לאחר שזו קובעה ביום 11.4.2019 מאחר ששבר את כף ידו, וזאת במטרה להסוות את זהותו וכן רשם על פתק: "זה שוד תביא את הכסף".

במסגרת אותה תכנית ולשם מימושה, נכנס הנאשם בשעה 9:55 לסניף בנק בנהריה, נעמד בצמוד לעמדת ניהול תורים למשך דקה והתיישב על אחד הספסלים בבנק. בחלוף מספר דקות, ניגש הנאשם אל קופאית שישבה ליד הדלפק האמצעי (להלן- הקופאית) ואיים לבצע בה מעשה אלימות, באמצעות הפתק אותו הציג בפניה וזאת במטרה ליטול כסף מסניף הבנק ולשלול אותו שלילת קבע מהבעלים ללא הסכמתם.

הקופאית החלה לצעוק, סגרה את מגירת הכסף ולחצה על לחצן המצוקה. בעקבות מעשיה נטל הנאשם את הפתק ונמלט בריצה מהבנק. הנאשם נעצר ביום 21.4.2019.

ראיות לעונש

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה לא הגיש ראיות לעונש. לנאשם אין רישום פלילי.

מטעם הנאשם הוגש אישור מיום 6.5.2019 לפיו אביו סייע לו בפירעון חובות לבנק אחר, בדרך של ערבות להלוואה כספית בסכום של 77,500 ש"ח (1/ס).

תסקיר שירות המבחן

4. לאחר הודאת הנאשם, נעתרתי לבקשת הסנגור והוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר לעניין העונש.

בתסקיר מיום 26.9.2019 תאר שירות מבחן את התלבטותו שהביאה למסקנה לפיה אין המלצה לטיפול מסוים ובכלל זה אין המלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן. על פי התרשמות קצינת המבחן הנאשם אינו פנוי רגשית להשתלב בהליך טיפולי, המצריך יכולת העמקה והתבוננות עצמית מאחר והנאשם ממוקד בקשייו הכלכליים וברצונו לחזור לשוק העבודה.

להערכתה ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה משמעותי לגבי הנאשם ולכן המליצה להטיל עליו מאסר מותנה ומאסר שירוצה בעבודות שירות כענישה מוחשית שיש בה לסייע להפחתת הסיכון להישנות עבירה וכמחיר שיהא עליו לשלם בגין חריגתו מגבולות החוק.

שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון במקרה זה להישנות עבירות אלימות נמוכה ורמת המסוכנות לגבי החומרה הצפויה נמוכה אף היא.

תמצית טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב (1/ט) ובעל פה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל בהתאם לפסיקה אותה צירף, וביקש להטיל על הנאשם ענישה באזור התחתון של המתחם, מאסר מותנה משמעותי ופיצוי כספי למתלוננת.

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת עבירות הרכוש ובכלל זה עבירות השוד אשר הפכו לתופעה חמורה, מדאיגה ומסוכנת, אשר גורמת לפגיעה קשה בפרטיות הקורבן, בכבודו וברכשו, ובתחושת חוסר ביטחון אישי לו ולציבור בכלליותו, וטען כי לא בכדי קבע המחוקק לצדה של העבירה עונש של 14 שנות מאסר.

עוד טען כי המגמה היום לפי הפסיקה היא להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה על מנת להעביר מסר חד משמעי בדבר העדר סובלנות לעבירות הללו והצורך להגן על הציבור, שלומו ובטחונו מפניהם, בין היתר בשים לב לכך שמדובר בעבירות שסיכויי הצלחתן גבוה.

לעניין שוד בנק טען כי נלווית לפגיעה גם פגיעה קשה בביטחונם האישי של לקוחות ועובדי הבנק, כאשר שירות הבנק הינו מוצר צריכה בסיסי אשר משמש את הציבור במדינת ישראל מידי יום. פגיעה בביטחון הציבור באמצעות העמדתו בסיכון של שירות בסיסי זה פוגעת באופן בוטה בזכותם לקניין, שלמות הגוף וכבודם של

צרכני ועובדי הבנקים.

לעניין הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הפנה לתכנון שקדם לביצוע העבירה אשר כלל את הצטיידות הנאשם מראש בכובע קסקט, כפפות, פתק, משקפי שמש וקפוצ'ון וכי הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא גרימת פחד וחרדה לקופאית.

6. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע בעניין הנאשם מתחם ענישה שנע בין מספר חודשים שניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשים, עוד ביקש כי במידה והאזור התחתון של המתחם שיקבע יהיה גבוה יותר מ-9 חודשים, להטיל על הנאשם ענישה מקילה משיקולי שיקום. עוד ביקש להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן על מנת לבחון אפשרות של ביצוע עבודות של"צ, מאחר ותוך כדי ביצוע עבודות של"צ יוכל הנאשם לעבוד, שכן לשיטתו חיוב הנאשם לבצע עבודות שירות במקום לעבוד ולהתפרנס למחייתו ייתכן ויגרום לו נזק. ב"כ הנאשם ביסס טיעונו אלה על מספר פסקי דין שניתנו על ידי בתי משפט מחוזיים בחלקם חרגו בתי המשפט מהמתחם לצורכי שיקום.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, טען, שהנסיבות לא נמצאות ברף הגבוה, מדובר בעבירת ניסיון, הנאשם לא הצטייד בנשק מכל סוג שהוא, לא תקף ולא השתמש באלימות פיזית או מילולית, הוא הציג פתק כאשר בפתק עצמו למעט העובדה כי נכתב כי מדובר בשוד, לא נכלל שום איום ולכן האיום אינו ברף הגבוה.

לעניין תסקיר שירות המבחן, הדגיש ב"כ הנאשם כי גם לפי התסקיר ניתן להתרשם כי לנאשם אין עבר פלילי וכמה ימים לאחר הגשת כתב האישום הוא שוחרר למעצר באיזוק, מה שמעיד על העדר מסוכנותו, הנאשם עלה לארץ כדי לשרת בנח"ל כאשר במרבית תקופת השירות שלו תפקד כלוחם וזאת חרף הקושי מעצם היותו עולה חדש, על קשיי שפה, השתלבות ותרבות.

עוד טען, כי לאחר הגשת כתב האישום, משפחתו של הנאשם הבינה את גודל הבעיה וכל המשפחה נרתמה לסייע לו ואביו של הנאשם פרע עבורו הלוואה כספית.

עוד תאר כי הנאשם הוא בעל מוסר עבודה ובמהלך השנים ניסה לסלול את דרכו הכלכלית, פתח עסק פרטי אשר נקלע לקשיים כלכליים ונסגר, כאשר פעל לשקם את חייו לצד בעיות אישיות שנבעו מגירושו והיותו אב לילד כתוצאה ממערכת יחסים זו. עוד טען כי התאונה במסגרתה שבר הנאשם את ידו כמה ימים לפני ביצוע ניסיון השוד הייתה "הקש ששבר את גב הגמל" וגרמה לו לייאוש לצד זה שהנאשם התבייש לבקש עזרה כלכלית מהוריו, אשר הוא היה המשענת שלהם.

בהתאם לכך ביקש ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם במהירות האפשרית להתחיל לעבוד ולשקם את חייו לצד בת זוגתו אשר תומכת בו. עוד ציין כי מדובר באדם איכותי שיש לחברה אינטרס גדול להחזיר אותו למסלול נורמטיבי. והדגיש כי הנאשם לקח אחריות עוד בחקירתו במשטרה, הודה בפני בית המשפט והתנצל בפני המתלוננת, כאשר חרטתו הינה חרטה אמתית.

7. בתום דברי בא כוחו, הביע הנאשם חרטה על מעשיו, טען כי ניסה לעזור ולשקם מה שיכל גם בעת ששהה ב"מעצר הבית" וביקש כי יינתן לו עונש אשר יאפשר לו במקביל לעבוד.

דין

אקדמת מילין

8. בעת הפניית הנאשם לשירות המבחן כבקשת הסנגור הוא גם ביקש כי תבחן אפשרות של אי הרשעה בהתאם לטעונים שיציג בפני שירות המבחן. שירות המבחן לא התייחס לסוגיה במפורש ולדברי הסנגור בשלב הטיעונים לעונש משיחתו עם קצינת המבחן הבין כי שירות המבחן סבור כי יש להרשיע במקרה זה ולכן הוא גם לא העלה טעונים בשאלה זו בפני שירות המבחן או בפני.

עוד אציין כי אמנם נשמעו עדים בתיק זה, אך בטרם ניתנה הכרעת הדין הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ללא שינוי או תיקון ולכן נסיבות ביצוע העבירה יהיה אך ורק לפי תוכנו של כתב האישום ולא לפי פרשנויות לעובדות שהוזכרו בטיעוני הסנגור.

מתחם העונש ההולם

9. במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

אין מחלוקת כי מדובר באירוע אחד של ניסיון לשוד, במסגרתו הגיע הנאשם לסניף בנק לאחר שהתכוון לכך מראש בדרך של בחירת הבגדים קפוצ'ון, כובע, משקפי שמש וכפפות (לאחר שאף הוריד גבס שהיה על ידו כתוצאה מתאונה) במטרה להקשות על זיהויו. הוא הציג בפני הקופאית בבנק פתק שהכין מראש בו כתוב "זה שוד תביא את הכסף", בתגובה לכך הקופאית החלה לצעוק, לחצה על לחצן המצוקה והנאשם נטל את הפתק וברח.

10. במעשיו הנאשם ניסה לפגוע פגיעה חמורה בערכים חברתיים שנועדו להגן על מעמדו של השירות הבנקאי, שירות חיוני לכלכלת ישראל לצד הגנה על שלמות גופם, נפשם, קניינם וכבודם של עובדי הבנק ולקוחותיו לרבות תחושת הביטחון האישי שלהם. בפועל הפגיעה לא הייתה חמורה, בשל העובדה כי הקופאית הפעילה את לחצן המצוקה והבריחה את הנאשם.

אשר למדיניות הענישה מנעד הענישה בעבירות ניסיון שוד (או שוד) הוא רחב מאוד, בין השאר בהתחשב במיהות הקרבן והאמצעי בו עשה שימוש הנאשם. במקרה זה קדם לאירוע תכנון מוקדם ומחושב, עד כדי הסרת קיבוע גבס מידו השבורה ובחירת לבושו כגון משקפי שמש כהים, כובע קסקט, כפפות והכל כדי להסוות את זיהויו. הנאשם איים באמצעות פתק לבצע בקופאית מעשה אלימות (סעיף 5 לכתב האישום) ורק תושייתה של הקופאית והפעלת לחצן מצוקה גרמה לנאשם שלא להשלים את גניבת הכסף והשוד.

עוד חשוב לציין כי על רמת הענישה ניתן ללמוד מהעונשים המקסימאליים הקבועים בחוק, סעיף 402(א) לחוק ביחד עם הסעיף הכללי לעבירת ניסיון סעיף 25 לחוק, ובמקרה זה עונש מרבי של 14 שנות מאסר.

11. שני הצדדים הפנו לפסקי דין בעבירות אשר לטענתם דומות למקרה זה, אתייחס לפסקי הדין הרלבנטיים מתוכם שניתנו על ידי בית המשפט העליון ולפרק המתייחס למתחם הענישה ולא לעונשים שנקבעו לצורכי שיקום לאחר חריגה מהמתחם בשל נסיבות ספציפיות של אותם נאשמים.

ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.5.2016) (להלן-עניין שושני) שעובדותיו דומות מאוד למקרה שלפניי.

באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון שוד, בעקבות כניסתו לסניף דואר עם פתק כשהוא חובש כובע צמר ומרכיב משקפי שמש. מיד לאחר שהציג את הפתק לכספרית, היא לחצה על לחצן המצוקה ועוברי אורח תפסו את אותו נאשם. בית המשפט העליון קבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר בפועל חלף 12 החודשים שהטיל עליו בית משפט קמא, באותו מקרה הופעל בנוסף עונש מאסר מותנה במצטבר. וכך קבע בית המשפט העליון:

"המשיב ביצע מעשה חמור, הטומן בחובו פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על חיי אדם, שלומו ובטחונו - ובכלל זה הגנה על פקידי העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור. פוטנציאל הפגיעה אף מתרחב לערכים המוגנים של הגנה על קניין ועל פעילות עסקית תקינה. לפיכך, מתחייבת ענישה הולמת שתביא לידי ביטוי את שאט נפשו של הציבור מעבירות מעין אלה, ואשר יהיה בה כדי לשדר מסר עונשי שירתיע מפני ביצוען [...]. דברים אלו נכונים ביתר שאת נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה - אשר כל שנדרש לביצוען הוא פתק מאיים - כך שאף אם אין לסווגה ברף החומרה הגבוהה מבין עבירות השוד, היא מחייבת ענישה מחמירה ומאסר ממושך בפועל. יפים לעניין זה דבריו של השופט (כתוארו דאז) א' רובינשטיין במקרה דומה (ע"פ 6752/10 טטרואשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה ז (5.4.2011)): "... בענייננו מדובר באדם בעל רקע נורמטיבי, אשר ניגש לסניף הבנק ובידיו פתק המורה לפקיד להעביר לו כסף; והנה, זממו עלה בידו, מבלי שיצטרך 'ללכלך את ידיו' בנשיאת נשק או באיומים קולניים. ואולם, כמובן תיאור זה אינו מלא; שכן נקל לשער את האימה האופפת את הקרבן, במקרה זה פקידת הבנק, אל מול השודד - שהרי אין היא יודעת אם יש בידיו נשק ומה כוונותיו האלימות. על כן מתחייב רף ענישה מרתיע, וככלל, מאסר בפועל". מכאן, שהעבירה שבה הורשע המשיב, כשלעצמה, מצדיקה ענישה חמורה מזו שקבע בית המשפט המחוזי, באשר האינטרס הציבורי מחייב שעונשי המאסר יהיו ממשיים ומשמעותיים".

הסנגור בטיעונו סייג פסק דין זה בטענה שלאותו נאשם היה עבר פלילי שאלה שמקומה בעת ניתוח העונש המתאים ולא מתחם העונש ההולם.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 7537/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (30.1.2017), בו הורשע המערער בעבירת שוד בנק, אליו הגיע המערער לבוש מעיל, חבוש קסדה, מרכיב משקפי שמש אטומים, שקית ופתק בו היה כתוב "זה שוד, יש לי אקדח תביאי לי את הכסף" והפקידה הכניסה לשקית סכום של 3,700 ש"ח אותם נטל המערער

ועזב את המקום. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער שנדון ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 606/13 חכמון נ' מדינת ישראל (11.12.2013) שגם אליו הפנה ב"כ המאשימה, נדחה ערעורו של אדם שנדון ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין שוד בנק שבוצע באמצעות פתק.

בנוסף הפנה לע"פ 3929/15 יצחק נ' מדינת ישראל (2.11.2015), מקרה בו הורשע המערער בשוד בנק באמצעות פתק ונדון ל-22 חודשי מאסר בפועל, ערעורו לבית המשפט העליון בטענה כי העונש מופרז, נדחה.

ולסיום אפנה לפסק דינה של כב' השופטת חיות (כתוארה אז) בע"פ 4125/14 חרב נגד מדינת ישראל (6.1.2015) באותו מקרה ניסה המערער לשדוד חנות מכולת באמצעות אקדח דמי, הוא הורשע בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיפים 402(א) ו-25 לחוק. מעשיו היו פרי תכנון מוקדם וכך קבע בית משפט:

"מעשה השוד במקרה דנן לא בוצע באופן ספונטני, ...בהינתן רמת האלימות שהופעלה נגד המתלונן במקרה דנן, אשר לא הייתה מן הקשות (סעיף 40ט(10) לחוק), ואף כי אין להמעיט מן ההשפעות הנפשיות העלולות להיגרם לנפגע בעבירת שוד, דומה כי הנזק במקרה דנן אינו משמעותי וכי המתלונן הצליח די בקלות להכניע את המערער ולהבריחו מן המקום (סעיף 40ט(4) לחוק). פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אף הוא לא היה מן הגבוהים במקרה דנן, בהינתן העובדה שהמערער השתמש באקדח פלסטיק (סעיף 40ט(3) לחוק). נסיבות אלה כולן יש בהן כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם ואני סבורה כי במקרה דנן יש להעמידו על טווח שבין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל".

12. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) מעשי הנאשם היו פרי תכנון מוקדם, עובר לביצוע המעשה הנאשם החליף את בגדיו, לבש קפוצ'ון שחור, מכנס טרנינג שחור, משקפי שמש כהים וכובע בנוסף הכין את הפתק בו נכתב כי מדובר בשוד ואף הסיר קיבוע גבס מידו השבורה (פעולה המצריכה זמן ומאמץ), הכול כדי להסוות את זהותו.

הנאשם לא הצליח להשלים את ביצוע השוד לאור התנהגות הקופאית שגרמה להימלטותו, למרות האימה שהוטלה עליה, אך הנזק שעלול היה להיגרם הוא משמעותי ביותר ואפנה בעניין זה לע"פ 6262/15 גירגין נגד מדינת ישראל (15.11.2017):

"עבירות ביצוע שוד בתוך סניף בנק חמורות הן. בדרך כלל במקום זה ישנם אנשים רבים שעלולים להימצא בסכנה מן האירוע, אף אם מבצע השוד אינו מעוניין לפגוע באיש. בהינתן מעשיו ואימויו של המבצע, לצד הבהלה והאימה שעלולות להיווצר, השודד אינו בהכרח שולט במצב. אין להשלים עם מצב בו אדם ניצב בסכנה רק מכיוון שהלך לבנק לעשות פעולה זו או אחרת ביחס לכספו, על פי דין".

ואזכיר כי הנאשם לא נמלך בדעתו ועזב את המקום במהלך ביקורו בבנק, אלא הוא עזב את המקום רק משום שהקופאית הפעילה את לחצן המצוקה ושיבשה את תכניתו של הנאשם.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

13. הנאשם יליד 1987, כבן 32, מעיון בתסקיר שירות המבחן עולה כי לא עומדת שאלת שיקום על הפרק והעונש יהיה בתוך מתחם הענישה שקבעתי.

על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם אינו פנוי רגשית להשתלב בהליך הטיפול, ולא במקרה לא הוצעה תכנית טיפולית ואפילו לא הוצע להעמיד את הנאשם בצו מבחן.

ככל שמדובר בשיקולי ענישה אמנם קצינת המבחן העריכה כי ניתן להסתפק בעבודות שירות (עמדה שלא התקבלה משום מה על ידי הנאשם שכל מעייניו נתונים לנושא אחד, חזרתו לשוק העבודה, ראו דבריו בתום הטיעונים לעונש).

איני סבור כי יש לאמץ במקרה זה את האמור בתסקיר שירות המבחן, כלל מושרש הוא כי אין חפיפה בין שיקוליו לבין שיקולי בית המשפט ובמקרה זה שלא עומד על הפרק הליך טיפולי יש לפעול בהתאם למדיניות שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בעניין שושני הנ"ל שנסיבותיו דומות מאוד ולפיה הענישה הראויה היא "ענישה מחמירה ומאסר ממושך בפועל" באותו פסק דין צוטט ע"פ 6752/10 טרואשוילי נ' מדינת ישראל (5.4.2011) (להלן-ענין טרואשווילי) בו נקבע "האינטרס הציבורי מחייב שעונשי המאסר יהיו ממשיים ומשמעותיים".

14. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק, אזקוף לזכות הנאשם את העדר עברו הפלילי, נסיבות חיו כמתואר בתסקיר ובטיעוני הסנגור, את הבעת הצער במהלך עדות נפגעת העבירה ובתום הטיעונים לעונש. עד לאירוע זה ניהל הנאשם אורח חיים חיובי ונורמטיבי, עלה לארץ מטעמים ציוניים, שירת בנח"ל ברוב תקופת שירותו הצבאי, התמודד עם קשיי שפה ותרבות.

מתחילת ההליך הבהיר הסנגור מדוע נוהל ההליך ועמדתו הייתה מקובלת עליו ולכן לא אזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההליך ואני משוכנע כי הוא נטל אחריות על מעשיו.

לא עומדת לזכות הנאשם טענתו כי פעל בשל קשיים כלכליים ואפנה בעניין זה לע"פ 1449/15 עוזיאל נגד מדינת ישראל (29.11.2016) בו התברר ענינו של שודד בנקים שהעלה טענה דומה וכך קבע בית המשפט העליון:

"המערער מתרץ את מעשיו בכך שנקלע למצב כלכלי קשה וסבור כי יש לשקול זאת לקולה. אין לקבל טענה זו. קושי כלכלי אינו יכול להצדיק בשום אופן ביצוע של עבירות ממין זה או בכלל (ע"פ 4521/12 סואמי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.6.2014)) ועל כן אין לראות בו נימוק להקלה בעונש.

עוד אני סבור כי בעבירה זו, שוד בנק באמצעות פתק, יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג זה וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים (ראו עניין טטראשווילי הנ"ל).

סיכום

עונשו של נאשם שניסה לשדוד בנק, שוד מתוכנן היטב שבוצע על ידי נאשם שלא מוצע לגביו הליך שיקומי, חייב לכלול מאסר בפועל משמעותי מבחינת האינטרס הציבורי. בנסיבותיו המיוחדות של תיק העונש יהיה מתון, ולאור כל האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

· 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 21.4.2019 ועד ליום 6.5.2019.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 1.12.2019 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

· 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות או רכוש שהיא עוון ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· 8 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות או רכוש שהיא פשע ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· אני מחייב את הנאשם לשלם לעדת תביעה מס' 1, הקופאית, פיצוי בסכום של 3,500 ₪ שיופקד בקופת בית משפט עד לא יאוחר מיום 1.2.2020. המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תש"פ, 27 אוקטובר 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד אליאל, הסנגור עו"ד סאהר והנאשם בעצמו.